

fra 30 til 25 Aar, og mener, at Juni-Grundloven netop har truffet den rette Aldersgrænse for Valgret til Folketinget, da Erfaringen godtgør, at de yngre Aldersklasser er de mindst besindige og forudseende.

Regeringsforslagets Ændringer vedrørende Landstinget vil konstitutionelt set være af endnu langt mere indgribende Betydning. Det bærende Princip i vor Grundlov, Tingenes lige Stilling, er forladt, og det kan med fuld Ret siges at være en helt ny Grundlov, der tilsigtes indført.

Flertallet maa derfor tage bestemt Afstand fra Regeringens Forslag om at lade By- og Sogneraadenes Medlemmer være selvskevne til direkte eller indirekte at vælge Landstingets Medlemmer. Hvis det foreslaaede blev gennemført, vilde til Skade for Kommunernes Styrelse og Økonomi politiske Hensyn gøre sig langt mere gældende ved de kommunale Valg end nu — og det Landsting, der fremgik af disse Valg, vilde efter Forholdets Natur blive en udpræget Repræsentation for ensidige Krav fra Kommunerne, medens de mange andre Interesser, som hidtil har været repræsenteret i Landstinget, vilde komme til at savne Talsmænd, ligesom dette Tings Sammensætning ikke heller vilde yde nogen konservativ Garanti.

Lige saa lidt kan Flertallet billige den Maade, hvorpaa Regeringsforslaget søger at løse Uoverensstemmelser mellem Folketing og Landsting angaaende Finansloven.

Lovforslaget giver herved Folketinget en Overmagt, som hverken Juni-Grundloven eller den nuværende Grundlov har tilsigtet.

Hvis man fulgte Regeringen, blev Landstinget med sit halvt saa store Medlemstal ganske ude af Stand til at hævde sin Opfattelse, og dette vilde ikke alene gælde Bevillinger, der med Rette hører hjemme paa Finansloven, men enhver Regering vilde ved at indsætte Bevillinger og Anmærkninger paa Finansloven kunne lovgive ved Hjælp af denne og forskyde Afgørelsen til den forenede Rigsdag og dermed ganske berøve Landstinget virkelig Indflydelse.

Flertallet erkender ikke, at den nuværende Sammensætning af Landstinget i sine Virkninger har været hindrende eller blot hemmende for folkelig Lovgivning i god Forstand, og Flertallet har været ganske paa det rene med, at der frembyder sig store Vanskeligheder, saa snart man vil forsøge paa at tilvejebringe et Grundlag, der principielt afviger fra det bestaaende, dersom Maalet skål være dette, at Landstinget opretholdes ikke blot af Navn, men fremdeles skal være det, som fra alle Sider ønskes, nemlig en prøvende og vejende Regulator i det politiske Arbejde og udrustet med Evne og Myndighed til virkelig at kunne være det.

Flertallet har dog af Hensyn til Ønskeligheden af at komme til en retfærdigere Valgmaade til Folketinget udarbejdet et foreløbigt Ændringsforslag, omfattende en ny Ordning af Valgene baade til Folketing og Landsting, idet man anser det af Regeringen stillede Forslag som uskikket til Forhandlingsgrundlag.

Med Hensyn til Valgene til *Folketinget* har vi som foran nævnt optaget Regeringens Forslag om, at Valgperioden fastsættes til 4 Aar, og at der sættes en Begrænsning for Antallet af Folketingets Medlemmer, hvilket Flertallet dog mener ikke bør overstige 120.

Valgene foreslaas foretaget efter Reglerne for Forholdstalsvalgmaaden enten i større Valgkredse eller i Forbindelse med Valg i Enkeltmandskredse.

Ved Valgene til *Landstinget* har Flertallet foreslaaet, at disse skal foregaa i 4 store Valgkredse: 2 for Øerne, af hvilke den ene kun omfatter København og Frederiksberg, og 2 for Jylland. Desuden vælges ligesom nu et Medlem af Færøernes Lagting.

Idet Flertallet har forsøgt at imødekomme de Ønsker, der har været fremsat fra visse Sider om Opgivelsen af den nuværende Valgordning har man prøvet paa at skabe et Vælgerkorps, som i nogen Maade vil kunne yde konservative Garantier, og hvorved Landstinget fremdeles kan bevares som regulerende Faktor.

Flertallet har da stillet den Betingelse